

stl Haina tesuta in razboiul cerului

Isaia 64

- ¹O! de ai despica cerurile, și Te-ai pogori, s-ar topi munții înaintea Ta,
²ca de un foc care aprinde vreascurile, ca de un foc care face apa să dea în clocot! Ți-ar cunoaște atunci vrăjmașii Numele, și ar tremura neamurile înaintea Ta!
³Când ai făcut minuni la care nu ne așteptam, Te-ai pogorât, și munții s-au zguduit înaintea Ta,
⁴cum niciodată nu s-a pomenit, nici nu s-a auzit vorbindu-se, și cum nici n-a văzut vreodată ochiul așa ceva: anume ca un alt dumnezeu afară de Tine să fi făcut asemenea lucruri pentru cei ce se încred în El.
⁵Tu ieși înaintea celor ce împlinesc cu bucurie dreptatea, celor ce umblă în căile Tale, și își aduc aminte de Tine. Dar Te-ai mâniat, pentru că am păcătuit: vom suferi noi veșnic, sau putem fi mântuiți?
⁶Toți am ajuns ca niște necurați, și toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită. Toți suntem ofiliți ca o frunză, și nelegiuirile noastre ne iau ca vântul.
⁷Nu este nimeni care să cheme Numele Tău, sau care să se trezească și să se alipească de Tine: de aceea ne-ai ascuns Fața Ta, și ne lași să pierim din pricina nelegiuirilor noastre."
⁸Dar, Doamne, Tu ești Tatăl nostru; noi suntem lutul, și Tu olarul, care ne-ai întocmit: suntem cu toții lucrarea mâinilor Tale.
⁹Nu Te mânia prea mult, Doamne, și nu-Ți aduce aminte în veci de neleguire! Privește dar, spre noi, căci toți suntem poporul Tău.
¹⁰Cetățile Tale cele sfinte sunt pustii; Sionul este pustiu, Ierusalimul o pustietate!
¹¹Casa noastră cea sfântă și slăvită, în care părinții noștri cântau laudele Tale, a ajuns pradă flăcărilor, și tot ce aveam mai scump a fost pustiit.
¹²După toate acestea, Te vei opri Tu, Doamne? Vei tăcea Tu oare și ne vei întrista nespuse de mult?"

Romani 4.1-7

- ¹Ce vom zice dar că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam?
²Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.
³Căci ce zice Scriptura? "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire."
⁴Însă, celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat;
⁵pe când, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el, îi este socotită ca neprihănire.
⁶Tot astfel, și David numește fericit pe omul acela, pe care Dumnezeu, fără fapte, îl socotește neprihănit.
⁷"Ferice", zice el, "de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate, și ale căror păcate sunt acoperite!"

Romani 3,21-31

- ²¹Dar acum s-a arătat o neprihănire (Grecește: dreptate); pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și proorocii -
²²și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire.
²³Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.
²⁴Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus.
²⁵Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;
²⁶pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât, să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.
²⁷Unde este dar pricina de laudă? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinței.
²⁸Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.

²⁹Sau, poate, Dumnezeu este numai Dumnezeul Iudeilor? Nu este și al Neamurilor? Da, este și al Neamurilor;

³⁰deoarece Dumnezeu este unul singur și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur, și tot prin credință și pe cei netăiați împrejur.

³¹Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.

Romani 6.1-13

¹Ce vom zice dar? Să păcătuiem mereu, ca să se înmulțească harul?

²Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?

³Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

⁴Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

⁵În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.

⁶Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului;

⁷căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat.

⁸Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El,

⁹întrucât știm că Hristosul înviat din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui.

¹⁰Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.

¹¹Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.

¹²Deci, păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor, și să nu mai ascultați de poftele lui.

¹³Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale neleguirii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihăririi.

Filipeni 3.3-16

³Căci cei tăiați împrejur suntem noi, care slujim lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu, care ne lăudăm în Hristos Isus, și care nu ne punem încrederea în lucrurile pământești.

⁴Măcar că eu aș avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământești. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământești, eu și mai mult;

⁵eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, Evreu din Evrei; în ce privește Legea, Fariseu;

⁶în ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea, pe care o dă Legea, fără prihană.

⁷Dar lucrurile, care pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos.

⁸Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos,

⁹și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea, pe care o dă Dumnezeu, prin credință.

¹⁰Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui;

¹¹ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți.

¹²Nu că am și câștigat premiul, sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus.

¹³Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înainte,

¹⁴alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.

¹⁵Gândul acesta dar să ne însuflețească pe toți, care suntem desăvârșiți; și dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință.

¹⁶Dar în lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să umblăm la fel.